



Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-355/12

Nintendo Co. Ltd a další
v.
PC Box Srl
a
9Net Srl

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Milano)

„Směrnice 2001/29/ES — Autorské právo a práva s ním související v informační společnosti — Pojem ‚technologické prostředky‘ — Ochranné zařízení — Chráněný přístroj a chráněné doplňkové výrobky — Podobná doplňková zařízení, výrobky nebo součástky pocházející od jiných podniků — Vyloučení jakékoli interoperability mezi nimi — Dosah těchto technologických prostředků — Relevance“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. ledna 2014

1. *Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29 — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti — Působnost — Počítačové programy — Zahrnutí — Podmínka — Výraz „vlastní autorův duševní výtvar“*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29, čl. 1 odst. 1)

2. *Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29 — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti — Účinné technologické prostředky — Pojem — Rozpoznávací zařízení nainstalované zčásti na nosiči, na němž je zaznamenáno chráněné dílo, a zčásti na přenosných přístrojích nebo konzolích, jež jsou určeny k zajištění přístupu k tomuto dílu a jeho užívání — Zahrnutí*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29, bod 9 odůvodnění, články 2 až 4 a 6)

3. *Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29 — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti — Účinné technologické prostředky — Rozpoznávací zařízení nainstalované zčásti na nosiči, na němž je zaznamenáno chráněné dílo, a zčásti na přenosných přístrojích nebo konzolích, jež jsou určeny k zajištění přístupu k tomuto dílu a jeho užívání — Dodržení zásady proporcionality — Kritéria pro posouzení*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29, bod 48 odůvodnění a článek 6)

1. Z článku 1 odst. 1 směrnice 2001/29 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti vyplývá, že se uvedená směrnice vztahuje na právní ochranu autorského práva a práv s ním souvisejících, která pro autory zahrnují výlučná práva ve vztahu k jejich

dílům. Taková díla, jako jsou počítačové programy, jsou chráněna autorským právem pouze tehdy, pokud jsou původní v tom smyslu, že jsou vlastním autorovým duševním výtvozem. Pokud jde o části díla, nic ve směrnici 2001/29 nenaznačuje, že by tyto části podléhaly jinému režimu, než je režim, kterému podléhá dílo jako celek. Z toho vyplývá, že jsou chráněny autorským právem, pokud jako takové přispívají k původnosti díla jako celku.

Tento závěr nelze vyvrátit tím, že směrnice 2009/24 o právní ochraně počítačových programů představuje *lex specialis* ve vztahu ke směrnici 2001/29. Ochrana poskytovaná směrnicí 2009/24 se totiž podle jejího čl. 1 odst. 1 omezuje na počítačové programy. Videohry přitom představují komplexní předmět, který zahrnuje nejen počítačový program, ale i grafické a zvukové prvky, které jsou sice kódovány v programovacím jazyce, ale mají vlastní tvůrčí hodnotu, kterou nelze zúžit na zmíněné kódování. V rozsahu, v němž části videohry, v daném případě tyto grafické a zvukové prvky, přispívají k původnosti díla, jsou společně s dílem jako celkem chráněny autorským právem v rámci režimu zavedeného směrnicí 2001/29.

(viz body 21–23)

2. Článek 6 směrnice 2001/29 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti ukládá členským státům povinnost stanovit odpovídající právní ochranu před obcházením jakýchkoliv účinných technologických prostředků, jež jsou v odstavci 3 uvedeného článku definovány jako jakákoliv technologie, zařízení nebo součástka, které jsou při své obvyklé funkci určeny k tomu, aby zabraňovaly úkonům nebo omezovaly úkony ve vztahu k dílům nebo jiným předmětům ochrany, ke kterým nebylo uděleno svolení nositele jakýchkoliv autorských práv nebo práv s ním souvisejících stanovených právními předpisy, nebo práva *sui generis* stanoveného v kapitole III směrnice 96/9 o právní ochraně databází.

Vzhledem k tomu, že uvedené úkony představují, jak vyplývá z článků 2 až 4 směrnice 2001/29, rozmnožování, sdělování děl veřejnosti a jejich zpřístupnění veřejnosti, jakož i rozšiřování originálů děl nebo jejich rozmnoženin, uplatní se právní ochrana uvedená v článku 6 této směrnice pouze za účelem ochrany uvedeného nositele před úkony, ke kterým se vyžaduje jeho svolení.

V tomto ohledu z uvedené směrnice nevyplývá, že se její čl. 6 odst. 3 nevztahuje na takové technologické prostředky, které jsou zakomponovány zčásti do hmotných nosičů her a zčásti do konzolí a které mezi sebou vyžadují vzájemnou součinnost.

Z uvedeného ustanovení totiž vyplývá, že pojem „účinné technologické prostředky“ je definován široce a vztahuje se i na uplatnění kontroly přístupu nebo ochranného procesu, jako je šifrování, kódování nebo jiná úprava díla nebo jiného předmětu ochrany, nebo mechanismu kontroly rozmnožování. Tato definice je mimoto v souladu s hlavním cílem směrnice 2001/29, kterým je podle bodu 9 jejího odůvodnění stanovit vysokou úroveň ochrany zejména pro autory, která je pro duševní výtvořiny zásadní.

Za těchto podmínek musí být směrnice 2001/29 vykládána v tom smyslu, že pojem „účinné technologické prostředky“ ve smyslu čl. 6 odst. 3 této směrnice může zahrnovat technologické prostředky, které přednostně slouží k vybavení rozpoznávacím zařízením nejen nosiče, na němž je zaznamenáno chráněné dílo, jako je videohra, za účelem jeho ochrany před úkony, k nimž nositel autorského práva neudělil svolení, ale i přenosných přístrojů nebo konzolí, jež jsou určeny k zajištění přístupu k těmto hrám a jejich užívání.

(viz body 24–27, 37 a výrok)

3. Právní ochrana stanovená článkem 6 směrnice 2001/29 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti před úkony nepovolenými nositelem autorských práv musí podle čl. 6 odst. 2 uvedené směrnice, vykládaného s ohledem na bod 48 jejího

odůvodnění, dodržovat zásadu proporcionality a nesmí zakazovat ta zařízení nebo činnosti, které mají komerčně důležitý účel nebo užití jiné než usnadnění takových úkonů prostřednictvím obcházení technologické ochrany.

Uvedená právní ochrana se tak přiznává pouze technologickým prostředkům, jejichž cílem je zabránit úkonům, jako jsou rozmnožování, sdělování děl veřejnosti a jejich zpřístupnění veřejnosti, jakož i rozšiřování originálů děl nebo jejich rozmnoženin, nepovoleným nositelem autorského práva ve vztahu k dílům, nebo takové úkony vyloučit. Uvedené prostředky musí být přiměřené uskutečnění tohoto cíle a nesmí překračovat meze toho, co je k jeho uskutečnění nezbytné.

Pokud jde o technologické prostředky, které přednostně slouží k vybavení rozpoznávacím zařízením nejen nosiče, na němž je zaznamenáno chráněné dílo, jako je videohra, za účelem jeho ochrany před úkony, k nimž nositel autorského práva neudělil svolení, ale i přenosných přístrojů nebo konzolí, jež jsou určeny k zajištění přístupu k těmto hrám a jejich užívání, je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda by jiné prostředky nebo prostředky nenainstalované do konzolí mohly vést k mírnějšímu zásahu do činností třetích osob nebo k menšímu omezení těchto činností a zároveň by právům nositele poskytovaly srovnatelnou ochranu. Za tímto účelem je třeba přihlídnout zejména k nákladům spojeným s jednotlivými druhy technologických prostředků, technologickým a praktickým aspektům jejich uplatňování, jakož i ke srovnání účinnosti těchto jednotlivých druhů technologických prostředků, pokud jde o ochranu práv nositele, avšak tato účinnost nemusí být přítom absolutní. Uvedenému soudu též přísluší přezkoumat cíl zařízení, výrobků nebo součástí, které jsou s to obcházet uvedené technologické prostředky. V tomto ohledu bude v závislosti na okolnostech daného případu obzvláště důležitý důkaz o tom, jak třetí osoby tato zařízení, výrobky nebo součástky ve skutečnosti užívají. Vnitrostátní soud může zejména přezkoumat, jak často jsou tato zařízení, výrobky nebo součástky ve skutečnosti užívány v rozporu s autorským právem a jak často jsou užívány k účelům, které uvedené právo neporušují.

(viz body 30, 31, 38 a výrok)